

Güneşten yana saf tutup cemiyette pişiyoruz!

DİLARA KORZAY

Ahmet Büke'nin ON8 Blog'daki "Sosyal Ayrıntılar Ansiklopedisi" adlı köşesinde her hafta kaleme aldığı öykülerden derlenen Gizli Sevenler Cemiyeti, güzel ülkemizin canımdan bezdirdiği günlerden birinde elime ulaştı. Acısız intihar yöntemlerini araştırdığım sıralarda istediğim kadar alternatif çıkmayınca karşıma, kitabı elime alıp Büke'nin davet ettiği mahallede gezinmeye başladım.

Büke'nin Mevzumuz Derin adlı romanının ardından ON8'deki ikinci kitabı İnsan Kendine De İyi Gelir sayesinde mahalleyi tanımış, kendime birkaç ahbap edinmişim. Kitap geçtiğimiz yıl adından sıkça söz ettirmiş, dahası Dünya Kitap 2015 Yılın Telif Kitabı Ödülü'ne de değer görülmüştü. Bu sefer tanışıklıktan öte içine dalmaya, kendime bir kuytu köşe bulmaya ihtiyacım vardı, ki öyle de oldu. Hayatım boyunca dedemi kaybetmiş olmayı kabul etmedim ve buna kim ikna etmeye çalıştıysa beni, o kişiden uzaklaştığım halde bu kitap sayesinde işler değişti diyebilirim.

Gizli Sevenler Cemiyeti, "Nenem ve Dedem için Sözlük" bölümüyle başlıyor. Ölümün bazı evlerde sofrada kendine bir tabak edindiğini, onunla düşman olmadan da hayata devam edilebildiğinden bahsediyor Büke. Ya da tam olarak öyle demek istemiyorsa da bende hissettirdiği bu oldu. "Onlara ait her anı kırıntısını kışlar ve dar günler için biriktirmeyi öğrendim," diyor Ahmet. Sevdiklerinden geriye kalan her

Ahmet Büke

ânı unutmamak adına uyumadan önce muhakkak tekrarını yapan insanlar için doğalından bir bağ geliyor öyküdeki kahramanla. Okuru peşinden sürükleyen bu kahraman, tıpkı ilk kitapta olduğu gibi komik, acılı, tuhaf ve yer yer gerçekötesi bir serüvende yol alıyor.

Güneşli günler göreceğimize inanmış bir nesil olarak büyüyen bizler, şimdilerde baharın hâlâ gelmemiş olmamasına dahi ses çıkarmıyorken, bu kitapta doğacak güneşe el uzatmak için yaşama küsmeye hakkımız olmadığıyla yüzleşiyoruz. Sanırım bu ve benzeri duygular sebebiyle olacak ki kitabın beni davet ettiği bu sürreel mahallede kendimi hiç yabancı hissetmiyorum.

Zor günlerden geçiyoruz ve belki de daha zoru kapımızda. Anılar biriktirmeli bolca, dara düştüğümüzde karşımıza otursun da iki çift kelimeden edebilelim diye. Sevdiklerimizi ecelden önce bizden alan, ses çıkarmamıza, isyan etmemize olanak sağlamayan kötü kalpliler sardı dört bir yanımızı. Sığınacak evlerimiz olmalı, çatılarımızı yakıp yıkanlardan kaçmak zorunda kaldığımızda. Safları sıklaştırdığımızda biliyoruz çünkü bahar gelecek.

"Ev, insanın kalbi gibidir. Yeterince sevmeyince içine çöker. Göğüs kafesi eskir, uykudayken ya da uyanırken, aniden esnemesini yitirir. Ne diyeceğini bilemez insan. Kendinizi bir başkasına bırakmazsanız ya da gereğinden fazla umarsız olursanız hayata ve umutsuzluğu bayrak gibi üstünüze asarsanız, ateş tuğlaları kararır, dilmeler topuk çatlaklarıyla dolar, içlerine nem hücum eder. Evinizin çatısı, ruhunuzun örtüsü ucundan yırtılmaya başlar."

Hâlâ Ahmet Büke'nin kapısını araladığı mahalleden içeri kafanızı uzatmadıysanız bilin isterim, Gizli Sevenler Cemiyeti, içindeki 24 öyküyle birden yaralarınıza merhem olmaya hazır. Gizli gizli sevenler olarak biliriz çünkü, sevgi dile gelmese de biliriz çünkü, sevdiklerimiz artık bir ışıltımız kadar uzağımızda değilse dahi biliriz çünkü, vazgeçemediğimizde bizler; güzel günler göreceğiz güneşli günler...

GİZLİ SEVENLER CEMİYETİ

Ahmet Büke
On8 Kitap, 2016